

[Iver Poulsen.]

merne endeligt, havde vi fundet det rigtige, om arbejdsministeren havde foranlediget et forligsforslag udarbejdet af statens forlignsinstitution, hvorefter dette i givet fald, såfremt enighed mellem parterne på grundlag af forslaget ikke kunne opnås, kunne have været ophøjet til lov af folketinget. Hermed ville karakteren af en undtagelse, af noget helt ekstraordinært, tydeligt være blevet understreget. Denne mulighed er antagelig nu forpasset, og vi vil derfor efter omstændighederne, og selv om vi gør det ugerne, medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Westerby: Vi har i øjeblikket en bryggeristrejke her i landet, og nu truer en telefonstrejke. Der er den betydelige forskel på den igangværende strejke og den, der truer, at den, der er i gang, ikke truer livsvigtige funktioner, men den, der truer, kan komme til at berøre livsvigtige funktioner her i landet. Naturligvis er det ubehageligt at have en bryggeristrejke, både for bryggerierne, for bryggeriarbejderne, for forbrugerne, for eksporten og for statens finanser — der er mange ulemper forbundet med det — men den truer ikke livsvigtige funktioner. Det gør derimod den strejke, der nu truer inden for telefonselskaberne. Det kan simpelt hen ikke gå i et moderne samfund, at livsvigtige funktioner går i stå. Der er mange, der vil kunne komme i en nødsituation og ikke få den hjælp, de har behov for, hvis ikke vort telefonvæsen fungerer. Derfor må det høje ting foretage sig et eller andet, for at standsningen af så livsvigtige funktioner som dem, det drejer sig om, ikke kommer til at lammesamfundet. Jeg kan derfor i princippet tiltræde, at den høje regering tager et initiativ i denne sag.

Spørgsmålet er så, om der bliver taget det rigtige initiativ, og det er efter min mening rigtigt, at man overlader sagen til afgørelse ved en særlig voldgift, sådan som der er tale om i det foreliggende lovforslag.

I dette tilfælde er det i selve lovforslaget omtalt, at man vil nedsætte et fællesudvalg med 4 mand fra begge sider og så en opmand. Jeg vil næppe tro, at det er så forfærdelig sandsynligt, at de to parter, telefonselskaberne og de lønmodtagere, som

telefonselskaberne er blevet uenige med, vil blive enige i fællesudvalget, ja, jeg er aldeles sikker på, at de ikke bliver enige, og derfor er der en alvorlig risiko for, at det bliver opmanden, som kommer til at træffe den afgørelse, som skal træffes.

Nu gælder det jo om i en sådan situation, at den afgørelse, der bliver truffet, er omgærdet med autoritet, og at der er sikkerhed for, at sagen er blevet omhyggeligt belyst fra alle sider, for at man kan være sikker på, at sagen får den helt rigtige afgørelse. Jeg vil derfor tro, at det vil være rigtigt, at man i det udvalg, der bliver nedsat, prøver at nå frem til, at man i stedet for en opmand får en slags opmandsinstitution bestående af 3 medlemmer, hvoraf den ene udpeges som i lovforslaget af højesterets præsident, de to andre enten af denne eller af andre uafhængige institutioner omgærdet med autoritet og tillid. Jeg tror, det vil være rigtigt, at der er 3 mand til at afgøre denne sag i stedet for én, således at der virkelig kan blive autoritet over afgørelsen og tillid til den. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har sagt, at de, der vil blive udpeget til at træffe denne afgørelse som opmænd — hvis det bliver aktuelt, at opmanden skal træffe afgørelsen — ikke vil have den direkte sagkundskab på det felt, det drejer sig om, men det bliver mænd, som er trænet i mange af livets forhold, der skal træffe afgørelsen, efter at sagen er omhyggeligt og alsidigt belyst fra forskellige side.

I fællesudvalget vil der være repræsentanter fra telefonselskaberne og de lønmodtagere, der er beskæftiget i selskaberne. Jeg har tillid til, at begge parter vil være i stand til at belyse deres sag fra hver sin side så omhyggeligt, som det overhovedet kan gøres, og jeg tror, at de voldgiftsmænd, der bliver udpeget, vil være i stand til ud af dette at træffe den rigtige afgørelse.

Jeg vil altså gerne foreslå, at man i udvalget prøver at finde frem til, at det bliver 3 mand i stedet for én, der skal fungere som opmænd, i stedet for den foreslåede opmand. Jeg vil også finde det rigtigt, at man i udvalget giver vejledende regler for afgørelsen. Jeg tror ikke, det er rigtigt at lade opmanden eller opmændene fungere efter synspunkter, som de næsten